

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven.

Fremsat den 9. januar 1974 af *finansministeren*.

§ 1.

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten, jfr. lovbekendtgørelse nr. 306 af 29. maj 1973, som ændret ved lov nr. 383 af 15. juni 1973 foretages følgende ændringer:

1. I § 9 C, stk. 2, ændres „3.500 kr.“ til: „4.500 kr.“
2. I § 9 C, stk. 3, ændres „700 kr.“ til: „900 kr.“
3. §§ 15 A — 15 C ophæves, og i stedet indsættes:

„§ 15 A. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes lejeværdien af bolig i egen ejendom, jfr. § 4, stk. 1, litra b, 2. pkt., i statsskattelov nr. 149 af 10. april 1922. For ejendomme, der kun indeholder én selvstændig lejlighed, som tjener til bolig for ejeren, fastsættes lejeværdien på grundlag af ejendomsværdien efter reglerne i §§ 15 B—15 E. Anvendes en væsentlig del af ejendommen til ejerens erhvervsvirksomhed, ansættes lejeværdien af den del, der benyttes til bolig for ejeren, efter et skøn.

§ 15 B. For nedennævnte ejendomme fastsættes lejeværdien af egen bolig på grundlag af ejendomsværdien ved 14. almindelige vurdering eller en senere vurdering inden 15. almindelige vurdering til 4 pct. af ejendomsværdi til og med 400.000 kr. og 6 pct. af det beløb, hvormed ejendomsværdien overstiger 400.000 kr.:

- a) Entamilieshuse, for hvilke der efter den 8. december 1969 i henhold til bygningslovgivningen er ansøgt om byggetilladelse eller foretaget anmeldelse af byggearbejdet til kommunalbestyrelsen eller amtsrådet.
- b) Enfamilieshuse, der ligger i en kommune, hvor byggetilladelse eller anmeldelse ikke kræves, medmindre det godtgøres, at byggeriet er påbegyndt senest den 8. december 1969.
- c) Andre enfamilieshuse, der har skiftet ejer efter den 8. december 1969. Den omstændighed, at et enfamilieshus overtages til hensidde i uskiftet bo af eller ved skifte af et dødsbo udlægges til en længstlevende ægtefælle, medfører dog ikke, at reglerne i denne paragraf skal anvendes.
- d) Ejerlejligheder.

Stk. 2. Er ejendommen ikke vurderet før 15. almindelige vurdering, eller er den ombygget eller forbedret for mere end 25.000 kr. siden sidste vurdering før 15. almindelige vurdering, beregnes lejeværdien dog på grundlag af et beløb svarende til 70 pct. af ejendomsværdien ved 15. almindelige vurdering eller en senere vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår. Lejeværdien udgør 4 pct. af beløb til og med 400.000 kr. og 6 pct. af et eventuelt overskydende beløb.

§ 15 C. For enfamilieshuse, der ikke omfattes af § 15 B, fastsættes lejeværdien til 4 pct. af ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering eller en senere vurdering inden 14. almindelige vurdering.

Stk. 2. Er ejendommen ikke vurderet før 14. almindelige vurdering, eller er den ombygget eller forbedret for mere end 25.000 kr. siden sidste vurdering før 14. almindelige vurdering, fastsættes lejeværdien dog til 3 pct. af ejendomsværdien ved 14. almindelige vurdering eller en senere vurdering før 15. almindelige vurdering. Dette gælder kun, hvis ejendommen er vurderet ved — eller ombygnings- og forbedringsudgiften er taget i betragtning ved — 14. almindelige vurdering eller en senere vurdering inden 15. almindelige vurdering.

Stk. 3. Er ejendommen ikke vurderet ved en vurdering før 15. almindelige vurdering, eller er den ombygget eller forbedret for mere end 25.000 kr. siden sidste vurdering før 15. almindelige vurdering, fastsættes lejeværdien til 4 pct. af et beløb svarende til 50 pct. af ejendomsværdien ved 15. almindelige vurdering eller en senere vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår.

§ 15 D. Har vurderingsrådet efter § 33, stk. 4, i lov om vurdering af landets faste ejendomme fordelt ejendomsværdien og grundværdien på en ejendoms stuehus med tilhørende grund og have og på den øvrige ejendom, fastsættes lejeværdien til 3 pct. af den del af ejendomsværdien, som ved 14. almindelige vurdering eller en senere vurdering inden 15. almindelige vurdering er henført til stuehuset m. v.

Stk. 2. Er ejendommen ikke vurderet før 15. almindelige vurdering, eller er stuehuset ombygget eller forbedret for mere end 25.000 kr. siden sidste vurdering før 15. almindelige vurdering, fastsættes lejeværdien dog til 3 pct. af et beløb svarende til 70 pct. af det beløb, der er henført til stuehuset ved 15. almindelige vurdering eller en senere vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår.

Stk. 3. Reglerne i stk. 1 og 2 gælder ikke, hvis en væsentlig del af stuehuset anvendes til ejerens erhvervsvirksomhed, jfr. § 15 A, 2. pkt.

§ 15 E. Er der inden indkomstårets udløb afholdt bekostninger på mere end 25.000 kr. til forbedring af grund eller bygninger eller opførelse af nye bygninger, beregnes leje-

værdien efter reglerne i stk. 2-5, såfremt bekostningerne ikke er taget i betragtning ved den ejendomsvurdering, som efter §§ 15 B — 15 D danner grundlag for lejeværdiberegningen.

Stk. 2. For de i § 15 B, stk. 2, nævnte ejendomme beregnes lejeværdien på grundlag af et beløb svarende til 70 pct. af ejendomsværdien ved 15. almindelige vurdering eller en senere vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår, med tillæg af 80 pct. af de i stk. 1 nævnte bekostninger. Lejeværdien udgør de i § 15 B, stk. 2, 2. pkt., nævnte procentdele af det således opgjorte beløb.

Stk. 3. For de i § 15 C, stk. 2, nævnte ejendomme beregnes lejeværdien på grundlag af ejendomsværdien ved 14. almindelige vurdering eller en senere vurdering inden 15. almindelige vurdering med tillæg af 80 pct. af de i stk. 1 nævnte bekostninger. Lejeværdien udgør 3 pct. af det således opgjorte beløb.

Stk. 4. For de i § 15 C, stk. 3, nævnte ejendomme beregnes lejeværdien på grundlag af et beløb lig 50 pct. af ejendomsværdien ved den seneste vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår med tillæg af 80 pct. af de i stk. 1 nævnte bekostninger. Lejeværdien udgør 4 pct. af det således opgjorte beløb.

Stk. 5. For de i § 15 D, stk. 2, nævnte stuehuse beregnes lejeværdien på grundlag af et beløb svarende til 70 pct. af stuehusværdien ved den seneste vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår, med tillæg af 80 pct. af de i stk. 1 nævnte bekostninger på stuehuset. Lejeværdien udgør 3 pct. af det således opgjorte beløb.

Stk. 6. Var der ved kalenderårets begyndelse ikke ansat nogen ejendomsværdi for ejendommen, udgør lejeværdien:

- a) For ejendommene i § 15 B, stk. 2: De i § 15 B, stk. 2, 2. pkt., nævnte procentdele af et beløb svarende til 80 pct. af anskaffelsessummen, herunder de i stk. 1 nævnte bekostninger.
- b) For ejendommene i § 15 C, stk. 3: 4 pct. af et beløb svarende til 80 pct. af anskaffelsessummen, herunder de i stk. 1 nævnte bekostninger.
- c) For stuehusene i § 15 D, stk. 2: 3 pct. af et beløb svarende til 80 pct. af anskaf-

felsessummen for stuehuset, herunder de i stk. 1 nævnte bekostninger.

§ 15 F. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan ejere af ejendomme, der tjener til bolig for ejeren, og som indeholder én eller to selvstændige lejligheder, foretage et standardfradrag svarende til 1 pct. årlig af ejendomsværdien, jfr. stk. 2-3. Fradraget, der beregnes særskilt for hver ejendom, udgør dog mindst 400 kr. pr. selvstændig lejlighed og kan ikke overstige 2.000 kr. pr. selvstændig lejlighed. Har ejendommen ikke været i den skattepligtiges besiddelse i hele det pågældende indkomstår, nedsættes det nævnte standardfradrag forholdsmæssigt.

Stk. 2. Det i stk. 1 nævnte procentvise fradrag beregnes af ejendomsværdien ved 14. almindelige vurdering eller en senere vurdering før 15. almindelige vurdering. Er ejendommen ikke vurderet før 15. almindelige vurdering eller er den ombygget eller forbedret for mere end 25.000 kr. siden sidste vurdering før 15. almindelige vurdering, beregnes det procentvise fradrag dog af et beløb svarende til 70 pct. af ejendomsværdien ved 15. almindelige vurdering eller en senere vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår.

Stk. 3. Er der inden indkomstårets udløb afholdt bekostninger på mere end 25.000 kr. til forbedring af grund eller bygninger eller opførelse af nye bygninger, beregnes det i stk. 1 nævnte procentvise fradrag af de i stk. 2 nævnte beløb med tillæg af 80 pct. af de afholdte bekostninger. Var der ved kalenderårets begyndelse ikke ansat nogen ejendomsværdi for ejendommen, beregnes det procentvise fradrag af et beløb svarende til 80 pct. af anskaffelsessummen, herunder de afholdte bekostninger.

Stk. 4. Af udgifter vedrørende de nævnte ejendomme kan herudover alene fradrages renter af indestående prioriteter, reservefonds- og administrationsbidrag til realkreditinstitutter samt pålignede ejendoms-skatte.

Stk. 5. Reglerne i stk. 1-4 gælder, uanset om den skattepligtige har udlejet sin bolig i ejendommen en del af indkomståret.

Stk. 6. For ejerlejligheder, der tjener til bolig for ejeren, kan kun fradrages de udgifter, som er nævnt i stk. 4. Der indrømmes ikke standardfradrag.

Stk. 7. Reglerne om standardfradrag finder ikke anvendelse på bygninger, der er undergivet fredning i henhold til bygningsfredningsloven, eller på de i § 15 D nævnte stuehuse.

§ 15 G. Ved opgørelsen af den skattepligtige formue medregnes en ejerlejlighed til den ansatte ejendomsværdi, jfr. § 14, nr. 1, i statsskattelev nr. 149 af 10. april 1922. Ved formueopgørelsen medregnes eller fradrages endvidere værdien af lejligheds-ejerens andel i formue eller gæld, der tilhører eller påhviler den i lov om ejerlejligheder omhandlede ejerforening.

Stk. 2. Hvor lejeværdi eller standardfradrag beregnes efter § 15 E eller § 15 F, stk. 3, skal ejendommen ved opgørelsen af den skattepligtige formue medregnes med det beløb, der er nævnt i § 15 F, stk. 3, 1. eller 2. pkt.“

4. I § 32 D indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

„*Stk. 2.* Den kommunale ligningsmyndigheds afgørelser efter stk. 1 kan indbringes for skatterådet. Klage til skatterådet skal indgives senest 4 uger efter, at den skattepligtige har modtaget underretning om afgørelsen. Skatterådets kendelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Bestemmelserne i 1.-3. pkt. medfører dog ingen ændring i adgangen til at indbringe skattemyndighedernes afgørelser efter kildeskattelevens § 45, stk. 3, for finansministeren.“

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

§ 2.

Stk. 1. § 1, nr. 1-3, har virkning fra og med indkomståret 1974.

Stk. 2. § 1, nr. 4, anvendes første gang ved fastsættelsen af grundlaget for foreløbig skattesvarelse for indkomståret 1975.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ligningsloven er senest ændret ved lov nr. 383 af 15. juni 1973, jfr. Folketingstidende 1972-73 spalte 6356, 7160, 7774, 8036; tillæg A spalte 6117; tillæg B spalte 2603, 2677; tillæg C spalte 1955.

Et lovforslag om ændring af ligningsloven blev fremsat den 12. oktober 1973, jfr. Folketingstidende 1973-74, 1. samling, spalte 573, 638; tillæg A spalte 561. Lovforslaget blev ikke færdigbehandlet.

Hovedformålet med det foreliggende lovforslag er at ændre de ved lovændringen i juni 1973 fastsatte lejeværdiregler for enfamilieshuse og ejerlejligheder, således at lejeværdierne fastholdes på det for indkomståret 1973 gældende niveau, indtil folketetinget og regeringen har haft rimelig tid til at gennemdrøfte boligproblemerne med henblik på en langsigtet løsning. Standardfradraget for en- og tofamiliehuse foreslås ligeledes fastholdt på niveauet for 1973. Lejeværdireglerne og standardfradraget omtales nærmere i afsnit 2 nedenfor samt i bemærkningerne til § 1, nr. 3.

I lovforslagets § 1, nr. 1 og 2, stilles der forslag om en ændring af ligningslovens bestemmelse om fradrag for udgifter til befordring mellem hjemmet og arbejdspladsen. Overgrænsen foreslås forhøjet fra 3.500 kr. til 4.500 kr. og undergrænsen fra 700 kr. til 900 kr. Ændringerne i befordringsfradraget omtales nærmere i afsnit 1 nedenfor samt i bemærkningerne til § 1, nr. 1 og 2.

Endelig genfremsættes en bestemmelse i det foran omtalte lovforslag af 12. oktober 1973, hvorefter skatteyderne skal have adgang til at klage til skatterådet over den kommunale ligningsmyndigheds afgørelser vedrørende grundlaget for den foreløbige skattebetaling efter kildeskatteloven. Der henvises herom til afsnit 3 nedenfor samt bemærkningerne til § 1, nr. 4.

1. Fradraget for udgifter til befordring mellem hjemmet og arbejdspladsen.

Reglerne om fradragsret for udgifter, der er nødvendige for, at den skattepligtige eller personer, med hvem han er sambeskattet, kan blive befordret mellem den sædvanlige bopæl og arbejdspladsen, findes i ligningslovens § 9 C.

Efter § 9 C, stk. 3, kan man kun fradrage den del af de samlede udgifter i et indkomstår, som overstiger 700 kr. Efter § 9 C, stk. 2, kan der ved opgørelsen af de samlede udgifter for et indkomstår

højst medregnes et udgiftsbeløb på 3.500 kr. for hver person.

Det foreslås nu at forhøje beløbsgrænsen på 700 kr. til 900 kr., hvorhos grænsen på 3.500 kr. foreslås forhøjet til 4.500 kr. Der er herved taget hensyn til, at der er en udvikling i gang, hvorefter det bliver mere og mere almindeligt med lange kørsler til arbejde f. eks. inden for bygningsbranchen.

2. Lejeværdi og standardfradrag.

Som tidligere berørt går det foreliggende lovforslag ud på at fastholde lejeværdien for ejerboliger på det niveau, der gælder for indkomståret 1973. I det følgende redegøres der derfor først i punkt A for hovedtrækkene i disse regler, der betegnes som „1973-reglerne“.

Derefter omtales i punkt B hovedtrækkene i de lejeværdiregler, der blev gennemført ved lov nr. 383 af 15. juni 1973 med virkning fra og med indkomståret 1974. Disse regler omtales som „juniloven“.

I punkt C redegøres der for principperne i lejeværdireglerne i det foreliggende lovforslag. I punkt D omtales reglerne om standardfradrag og de foreslåede ændringer i disse regler.

I punkt E gøres der rede for enkelthederne i lovforslaget.

I punkt F omtales forslagens provenumæssige virkninger.

A. 1973-reglerne.

Efter de for indkomståret 1973 gældende regler er de ejerboliger, hvis lejeværdi ansættes som en procentdel af ejendomsværdien, opdelt i to hovedgrupper. For ejerboligerne i den første hovedgruppe beregnes lejeværdien efter de regler, der blev fastsat i 1970 ved det såkaldte realkreditforlig. For den anden hovedgruppe beregnes lejeværdien efter de regler, der blev fastsat ved boligforliget i 1966.

Realkreditforligets lejeværdiregler gælder for alle ejerlejligheder. Reglerne gælder endvidere for enfamiliehuse, som skatteyderen har anskaffet efter den 8. december 1969, eller for hvilke der er søgt om byggetilladelse efter den 8. december 1969. For indkomståret 1973 går reglerne ud på, at lejeværdien skal beregnes som en procentdel af ejendomsværdien ved 14. almindelige vurdering pr. 1. august 1969. Lejeværdisatsen er 4 pct. af ejendoms-

værdi til og med 400.000 kr. og 6 pct. af det beløb, hvormed ejendomsværdien overstiger 400.000 kr.

Lejeværdireglerne i boligforliget fra 1966 gælder for alle enfamiliehuse, der ikke omfattes af realkreditforliget.

I boligforliget fra 1966 blev det bestemt, at lejeværdien skulle beregnes som en procentdel af ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering pr. 1. august 1965. Lejeværdien skulle stige gradvis, og for indkomståret 1973 gælder boligforligets slut-sats på 4 pct.

I en række tilfælde, hvor ejendommen først er bygget eller ombygget så sent, at ejendomsvurderingen ikke længere sker på basis af prisforholdene i 1965, beregnes lejeværdien dog med en lavere procent af en senere vurdering; men reglerne herom er udformet således, at resultatet gennemsnitlig skulle blive det samme som forudsat i boligforliget fra 1966. Det samme gælder stuehuse på landbrugs-ejendomme, fordi en særskilt vurdering af stuehuset som tilhørende grund og have første gang blev foretaget ved 14. almindelige vurdering pr. 1. august 1969.

B. Juniloven.

Efter lovændringen i juni 1973 skal lejeværdien fra og med indkomståret 1974 i alle tilfælde beregnes som en vis procentdel af ejendomsværdien ved den seneste vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår. I 1974 er beregningsgrundlaget således ejendomsværdien ved 15. almindelige vurdering pr. 1. april 1973. Juniloven opdeler ejerboligerne i tre hovedgrupper.

Den første hovedgruppe omfatter enfamiliehuse og ejerlejligheder, som skatteyderen har anskaffet efter den 8. juni 1973, eller for hvilke der er søgt om byggetilladelse efter den 8. juni 1973. For disse nybyggede eller nyherhvervede ejerboliger fastsætter juniloven lejeværdisatsen til 4 pct. af ejendomsværdi til og med 500.000 kr., 6 pct. af beløb, hvormed ejendomsværdien overstiger 500.000 kr., men ikke 700.000 kr., og 8 pct. af beløb, hvormed ejendomsværdien overstiger 700.000 kr.

Den anden hovedgruppe svarer til den gruppe, der for indkomståret 1973 får lejeværdien beregnet efter reglerne i realkreditforliget fra 1970. For denne gruppe fastsætter juniloven lejeværdisatsen til 3 pct. af ejendomsværdi til og med 500.000 kr., 6 pct. af beløb, hvormed ejendomsværdien overstiger 500.000 kr., men ikke 700.000 kr., og 8 pct. af beløb, hvormed ejendomsværdien overstiger 700.000 kr.

Den tredje hovedgruppe svarer til den gruppe, der

for indkomståret 1973 får lejeværdien beregnet efter reglerne i boligforliget fra 1966. Fra og med indkomståret 1975 skal der ifølge juniloven gælde samme lejeværdiregler for denne gruppe som for ejerboligerne i junilovens gruppe 2. En overgangsregel i juniloven medfører dog, at der for indkomståret 1974 skal gælde en lavere lejeværdiprocent for ejerboligerne i gruppe 3. Reglen går ud på, at lejeværdisatsen for gruppe 3 for indkomståret 1974 skal være 2½ pct. af ejendomsværdi til og med 500.000 kr.

For alle de 3 grupper indeholder juniloven en lempeligere lejeværdiregel for skatteydere over 67 år. Reglen går ud på, at lejeværdien skal ansættes til 2 pct. af ejendomsværdi til og med 300.000 kr., medens lejeværdien af den del af ejendomsværdien, der overstiger de 300.000 kr., skal beregnes efter de satser, der gælder for andre skatteydere.

C. Principperne i lovforslagets lejeværdiregler.

Som tidligere nævnt går lovforslaget ud på at fastholde lejeværdierne på det niveau, der gælder for indkomståret 1973.

For de *ejerboliger, der omfattedes af realkreditforliget*, betyder det, at man som hovedregel ligesom for 1973 skal beregne lejeværdien på grundlag af 14. almindelige vurdering med 4 pct. af ejendomsværdi til og med 400.000 kr. og 6 pct. af ejendomsværdi herudover.

For de *ejerboliger, der omfattedes af boligforliget fra 1966*, er det lovforslagets hovedregel, at lejeværdien ligesom i 1973 skal beregnes med 4 pct. af ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering.

Som tidligere nævnt er det i 1973-reglerne bestemt, at lejeværdien i visse tilfælde skal ansættes efter en lavere procent, som skal anvendes på en ejendomsværdi, der er fastsat ved 14. almindelige vurdering eller en senere vurdering. Det drejer sig om tilfælde, hvor ejendommen ikke er vurderet ved 13. almindelige vurdering, eller hvor væsentlige forbedringer m. v. først er taget i betragtning ved 14. almindelige vurdering eller en senere vurdering. For så vidt ejendommen er vurderet ved 14. almindelige vurdering eller ved en senere vurdering før 15. almindelige vurdering, bibeholder lovforslaget 1973-reglernes bestemmelser herom. Lejeværdisatsen er i disse tilfælde 3 pct. af ejendomsværdien ved 14. almindelige vurdering.

I indkomståret 1974 og de følgende år vil der være en del ejerboliger, der første gang er vurderet ved 15. almindelige vurdering eller en senere vurdering, eller hvor væsentlige forbedringer først er taget i betragtning ved disse vurderinger. Lovforslaget indeholder særlige regler, der gennemsnitlig

skal sidestille disse ejerboliger med dem, der får lejeværdien beregnet på grundlag af de ældre vurderinger.

D. Standardfradrag.

Såvel 1973-reglerne som juni-loven giver ejere af en- og tofamiliehuse, som tjener til bolig for ejeren, ret til et standardfradrag på 1 pct. årlig af ejendomsværdien ved den seneste vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår. Standardfradraget udgør dog mindst 400 kr. og højst 2.000 kr. pr. selvstændig lejlighed.

Standardfradraget træder i stedet for fradrag af de faktiske udgifter til vedligeholdelse m. v. Det vil sige, at kun prioritetsrenter, bidrag til realkreditinstitutter samt ejendomsskatter kan fradrages ved siden af standardfradraget.

Ejere af ejerlejligheder kan hverken foretage standardfradrag eller fradrage deres faktiske udgifter til vedligeholdelse m. v.

Standardfradraget gælder ikke for fredede bygninger og heller ikke for stuehuse på landbrugs-ejendomme. Her kan skatteyderen i stedet fradrage de faktiske udgifter til vedligeholdelse m. v.

Som tidligere berørt går lovforslaget ud på, at også standardfradraget skal fastholdes på det niveau, der gælder for indkomståret 1973. Efter de gældende regler beregnes standardfradraget som nævnt på grundlag af ejendomsværdien ved den senest foretagne vurdering. Hvis reglerne ikke ændres, vil værdistigningerne ved 15. almindelige vurdering derfor medføre, at mange en- og tofamiliehusejere i 1974 får et større standardfradrag end i 1973. Det gælder i de tilfælde, hvor standardfradraget i 1973 er mindst 400 kr., men ikke over 2.000 kr. Derfor indeholder lovforslaget regler, der har til formål, at standardfradraget ligesom lejeværdien fastholdes på samme niveau som i 1973.

E. Nærmere redegørelse for lovforslaget.

a) For enfamiliehuse og ejerlejligheder, der er anskaffet eller søgt byggetilladelse for efter 8. december 1969, er lejeværdien som foran nævnt hidtil blevet beregnet efter de regler, der blev fastsat i forbindelse med realkreditforliget. Efter lovforslaget skal lejeværdien af disse ejerboliger som hovedregel beregnes på samme måde som i 1973. Beregningsgrundlaget er ejendomsværdien ved 14. almindelige vurdering eller en senere vurdering forud for 15. almindelige vurdering. Lejeværdibeløbet skal ligesom i 1973 udgøre 4 pct. af de første 400.000 kr.s ejendomsværdi og 6 pct. af den del af ejendomsværdien, der overstiger 400.000 kr.

Hvis ejendommen ikke er vurderet før 15. al-

mindelige vurdering i 1973, foreslås lejeværdien beregnet på basis af denne vurdering. Dette beregningsgrundlag foreslås også anvendt, dersom ejendommen er ombygget eller forbedret for mere end 25.000 kr. siden sidste vurdering før 15. almindelige vurdering. Da enfamiliehusenes ejendomsværdi ved 15. almindelige vurdering gennemgående er højere end ved 14. almindelige vurdering, foreslås den benyttede ejendomsværdi fra 15. almindelige vurdering dog nedsat, forinden selve lejeværdibeløbet beregnes med de hidtil gældende procenter på 4 og 6. Af praktiske grunde foreslås ejendomsværdien ved 15. almindelige vurdering ført tilbage til det prisniveau, der konstateredes ved 14. almindelige vurdering ved anvendelsen af en ensartet omregningsprocent under hensyntagen til, at enfamiliehusenes ejendomsværdi ved 15. almindelige vurdering i gennemsnit er 46 pct. højere end ved 14. almindelige vurdering. Herefter vil $100 \cdot 100 : 146 = 68,5$ pct. af ejendomsværdien ved 15. almindelige vurdering i gennemsnit svare til en ejendomsværdi, der er fastsat ud fra prisforholdene ved 14. almindelige vurdering i 1969. På denne baggrund foreslås det, at ejendomsværdien ved 15. almindelige vurdering nedsættes med 30 pct., forinden lejeværdien beregnes. Lejeværdien bliver herefter beregnet på grundlag af 70 pct. af ejendomsværdien ved 15. almindelige vurdering, og med de procenter, som anvendes, når lejeværdien beregnes direkte på grundlag af ejendomsværdien ved 14. almindelige vurdering.

Endvidere indeholder lovforslaget — ligesom de hidtil gældende lovbestemmelser — en særregel, som kun skal benyttes, hvis der inden indkomstårets udløb er afholdt udgifter på mere end 25.000 kr. til forbedring af grund eller bygninger eller opførelse af nye bygninger, og kun, hvis disse udgifter ikke er taget i betragtning ved fastsættelsen af den ejendomsværdi, der skal benyttes som grundlag for lejeværdiens beregning. Har ejeren afholdt sådanne udgifter, skal de omtale 70 pct. af ejendomsværdien ved 15. almindelige vurdering, forinden lejeværdien beregnes, forhøjes med et beløb svarende til 80 pct. af de samlede udgifter. Selve lejeværdibeløbet skal efter forslaget beregnes som 4 pct. af de første 400.000 kr.s beregningsgrundlag og med 6 pct. af den del af beregningsgrundlaget, der overstiger de 400.000 kr.

Er der ved kalenderårets begyndelse slet ikke fastsat nogen ejendomsværdi for ejerboligen, foreslås lejeværdien som hidtil beregnet på grundlag af et beløb, der udgør 80 pct. af anskaffelsessummen. Ligesom for andre ejerboliger, der omfattes af realkreditforligets regler, foreslås lejeværdi-

procenterne i disse tilfælde fastsat til 4 pct. af de første 400.000 kr.s beregningsgrundlag og til 6 pct. af beløb, der overstiger de 400.000 kr.

b) For enfamiliehuse, hvis lejeværdi hidtil er beregnet efter de regler, der blev fastsat i forbindelse med boligforliget, foreslås lejeværdien som hovedregel beregnet på samme måde som i 1973. Lejeværdien skal således fortsat udgøre 4 pct. af ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering eller en senere vurdering forud for 14. almindelige vurdering, der bygger på prisforholdene ved 13. almindelige vurdering i 1965.

Hvis ejendommen slet ikke er vurderet før 14. almindelige vurdering, eller hvis den er ombygget eller forbedret for mere end 25.000 kr. siden sidste vurdering før 14. almindelige vurdering, skal lejeværdien dog efter forslaget beregnes på grundlag af en nyere og som regel højere ejendomsværdi.

Er ejendommens første vurdering eller den omtalte forbedring foretaget inden 15. almindelige vurdering, skal lejeværdien beregnes på basis af ejendomsværdien ved 14. almindelige vurdering eller en senere vurdering inden 15. almindelige vurdering. Da denne vurdering praktisk taget altid vil være højere end en ejendomsværdi, der fastsættes ud fra prisniveauet ved 13. almindelige vurdering, skal lejeværdien ikke beregnes med 4, men kun med 3 pct. Denne beregningsmåde svarer ganske til de regler, der gjaldt i 1973.

Herudover indeholder lovforslaget en ny særegel. Den omfatter de — forholdsvis få — tilfælde, hvor ejendommen første gang er vurderet ved 15. almindelige vurdering, og de lidt flere tilfælde, hvor der er ombygget eller forbedret for mere end 25.000 kr. siden sidste vurdering forud for 15. almindelige vurdering. For disse enfamiliehuse foreslås lejeværdien beregnet på grundlag af den ny ejendomsværdi ved 15. almindelige vurdering; men da de ny ejendomsværdier er præget af, at ejendomspriserne ved 15. almindelige vurdering er væsentlig højere end ved 13. og 14. almindelige vurdering, skal ejendomsværdien efter forslaget føres tilbage til prisniveauet ved 13. almindelige vurdering, forinden selve lejeværdien beregnes. Af praktiske grunde foreslås denne omregning af ejendomsværdien gennemført med samme procent for alle enfamiliehuse, der omfattes af disse regler. Da den gennemsnitlige stigning i enfamiliehusenes ejendomsværdi fra 13. til 15. almindelige vurdering er 101 pct., foreslås ejendomsværdierne ved 15. almindelige vurdering nedsat til halvdelen, før selve lejeværdien beregnes med de 4 pct., som i øvrigt benyttes, når der skal beregnes lejeværdi på grundlag af ejendomsværdien fra 13. almindelige vurdering i 1965.

Endvidere foreslås det — i overensstemmelse med de hidtil gældende regler —, at der ved lejeværdiens beregning skal tages hensyn til udgifter til forbedring af grund eller bygninger eller til opførelse af nye bygninger, når disse udgifter ikke er taget i betragtning ved fastsættelsen af den ejendomsværdi, hvoraf lejeværdien skal beregnes. Denne forhøjelse af beregningsgrundlaget skal dog — som hidtil — kun foretages, når det drejer sig om udgifter på mere end 25.000 kr., der er afholdt inden kalenderårets udløb.

Hvis enfamiliehusets lejeværdi skal beregnes af ejendomsværdien ved 14. almindelige vurdering, foreslås denne forhøjet med et beløb svarende til 80 pct. af de nævnte forbedringsudgifter, før lejeværdien beregnes med de foran omtalte 3 pct. Det svarer ganske til de regler, der var gældende i 1973.

Skal enfamiliehusets lejeværdi derimod beregnes på basis af halvdelen af ejendomsværdien ved 15. almindelige vurdering, foreslås den halverede ejendomsværdi forhøjet med 80 pct. af de omtalte forbedringsudgifter, forinden selve lejeværdien beregnes med de foran nævnte 4 pct., som i øvrigt anvendes, når beregningsgrundlaget svarer til prisforholdene ved 13. almindelige vurdering i 1965.

Det kan derudover forekomme, at der ved kalenderårets begyndelse slet ikke var fastsat nogen ejendomsværdi for enfamiliehuset. I så fald foreslås det, at man som beregningsgrundlag for lejeværdien — i stedet for en ejendomsværdi ved 15. almindelige vurdering — benytter et beløb svarende til 80 pct. af ejerens anskaffelsessum. Selve lejeværdien foreslås beregnet som 4 pct. af beregningsgrundlaget.

c) For at fastholde standardfradraget for en- og tofamiliehuse på 1973-niveauet foreslås det, at fradragssatsen på 1 pct. skal anvendes på det samme beregningsgrundlag som i 1973. I de fleste tilfælde betyder det, at standardfradraget i 1974 og de følgende år skal beregnes på grundlag af ejendomsværdien ved 14. almindelige vurdering pr. 1. august 1969, der normalt er lagt til grund ved beregningen af standardfradraget for 1973.

Fra og med 1974 vil en del ejendomme først være vurderet ved 15. almindelige vurdering pr. 1. april 1973, eller væsentlige bygge- eller forbedringsudgifter vil først være taget i betragtning ved denne vurdering. I disse tilfælde er det nødvendigt at bygge på den nye vurdering ved beregningen af standardfradraget; men inden fradraget beregnes, skal ejendomsværdien ved 15. almindelige vurdering føres tilbage til prisniveauet ved 14. almindelige vurdering i 1969. Denne tilbageføring foreslås ligesom ved lejeværdiens beregning foretaget ved, at beregnings-

grundlaget nedsættes til 70 pct. af 15. almindelige vurdering.

Hvis der efter den vurdering, der normalt skal lægges til grund ved lejeværdiberegningen, er afholdt bygge- eller forbedringsudgifter m. v. på over 25.000 kr., foreslås det, at beregningsgrundlaget skal forhøjes med 80 pct. af udgifterne. En lignende regel skal gælde, hvis der ved begyndelsen af et kalenderår slet ikke er fastsat nogen ejendomsværdi for ejendommen. De her omtalte regler bygger på samme princip som 1973-reglerne og juniloven.

d) For stuehuse på landbrugsejendomme foreslås det i overensstemmelse med de gældende regler for 1973, at lejeværdien skal ansættes til 3 pct. af det beløb, som vurderingsmyndigheden ved 14. almindelige vurdering har henført til stuehuset med tilhørende grund og have.

Hvis landbrugsejendommen ikke er vurderet før 15. almindelige vurdering, eller hvis stuehuset er ombygget eller forbedret for mere end 25.000 kr. siden sidste vurdering før 15. almindelige vurdering, foreslås det, at stuehusets lejeværdi skal beregnes på grundlag af et beløb svarende til 70 pct. af stuehusværdien ved 15. almindelige vurdering eller en senere vurdering. Formålet hermed er at bringe beregningsgrundlaget i niveau med beregningsgrundlaget for de stuehuse, hvis lejeværdi beregnes på basis af en vurdering efter pristalsforholdene i 1969. I de omtalte tilfælde skal lejeværdien efter forslaget ansættes til 3 pct. af beregningsgrundlaget. Det svarer til lejeværdisatsen for de stuehuse, hvis lejeværdi beregnes på grundlag af 14. almindelige vurdering eller en senere vurdering inden 15. almindelige vurdering.

Er landbrugsejendommen første gang vurderet ved 15. almindelige vurdering eller en senere vurdering, eller er stuehuset forbedret for mere end 25.000 kr. siden sidste vurdering før 15. almindelige vurdering, indeholder lovforslaget endvidere en særlig regel, som skal anvendes, såfremt der inden indkomstårets udløb er foretaget ombygninger eller forbedringer m.v., som ikke er taget i betragtning ved den pågældende vurdering. Lejeværdien skal i så fald beregnes på grundlag af et beløb, der svarer til 70 pct. af den til stuehuset henførte ejendomsværdi med tillæg af 80 pct. af forbedringsudgiften. Når der regnes med 70 pct. af ejendomsværdien, bringes beregningsgrundlaget for den del af stuehusværdien, som hidrører fra tiden før forbedringen, i niveau med beregningsgrundlaget for de stuehuse, hvis lejeværdi beregnes på grundlag af en vurdering efter prisforholdene i 1969. Lejeværdisatsen på 3 pct. svarer til forslagets sædvanlige sats for stuehuse.

Er der ved kalenderårets begyndelse slet ikke fast-

sat nogen ejendomsværdi for landbrugsejendommen, skal lejeværdien ansættes til 3 pct. af et beløb, der svarer til 80 pct. af anskaffelsessummen for stuehuse.

e) I modsætning til de i juni 1973 vedtagne lejeværdiregler for tiden fra og med indkomståret 1974 indeholder lovforslaget ikke lempeligere særregler for skatteydere over 67 år.

Det må ses på baggrund af, at de i juniloven fastsatte lejeværdiforhøjelser ikke gennemføres efter lovforslaget, der fastholder lejeværdierne på 1973-niveauet. 1973-reglerne indeholder ingen særregel for ældre skatteydere.

f) Det er ikke anset for rimeligt at stille forslag om regler svarende til junilovens særligt strenge lejeværdiregler for ejerboliger, der er anskaffet eller søgt byggetilladelse for efter den 8 juni 1973.

F. Lovforslagets provenumæssige virkninger.

Da de nye regler om beregning af lejeværdi for 1974 og de følgende år blev gennemført i juni 1973, regnede man med, at stigningerne i ejerboligernes ejendomsværdi ved 15. almindelige vurdering i forbindelse med de ny lejeværdiregler ville medføre højere lejeværdi og højere standardfradrag, der tilsammen ville bevirke, at de skattepligtige indkomster og indkomstskatterne hos de skatteydere, der havde taget deres lejerbolig i brug ved udgangen af 1973, ville blive noget højere i 1974 og 1975 end i 1973. Stigningen i den samlede indkomstskat blev dengang anslået til omkring 200 mill. kr. fra 1973 til 1974 og til omkring 420 mill. kr. fra 1973 til 1975. De nu foreliggende oplysninger om resultaterne af den 15. almindelige vurdering tyder imidlertid på, at slutskatten i indkomstårene 1974 og 1975 vil stige noget mere, nemlig med ca. 300 mill. kr. fra 1973 til 1974 og med ca. 525 mill. kr. fra 1973 til 1975. Heraf anslås henholdsvis ca. 185 mill. kr. og ca. 320 mill. kr. at tilfalde staten, medens resten er stigning i kommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter. Ved den automatiske forskudsregistrering for 1974 er der hverken taget hensyn til de ny ejendomsværdier ved 15. almindelige vurdering eller til junilovens nye lejeværdiregler. Derfor er den del af merprovenuet, som vil indgå i finansåret 1974-75 kun anslået til ca. 150 mill. kr. på forslaget til finanslov, og der er ikke regnet med, at kommunernes merprovenu vil komme til udbetaling før ved afregningen for 1974, der skal finde sted pr. 1. november 1975.

Efter det foreliggende lovforslag vil forhøjelserne i ejendomsværdierne ved 15. almindelige vurdering ikke medføre stigninger i de beregnede lejeværdier og heller ikke i standardfradragene. Det omtalte

merprovenu, som juni-loven skønnes at ville indbringe vil derfor bortfalde.

3. Klage over forskudsregistreringen.

Efter de gældende regler er den kommunale ligningsmyndigheds afgørelser vedrørende grundlaget for den foreløbige skattebetaling efter kildeskatte-loven endelige. Det foreslås nu at indføre en klageadgang til skatterådet, idet man herved imødekommer et ønske om, at skatteyderne skal kunne indbringe afgørelserne for en anden administrativ instans.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til § 1, nr. 1 og 2.

Bestemmelserne indeholder de i de almindelige bemærkninger omtalte ændringer i fradraget for udgifter til befordring mellem hjemmet og arbejdspladsen.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger går forslaget ud på at forhøje de gældende beløbsgrænser på 700 kr. og 3.500 kr. til henholdsvis 900 kr. og 4.500 kr.

De gældende beløbsgrænser blev fastsat ved lov nr. 411 af 15. september 1972, jfr. Folketingstidende 1971-72 spalte 7025, 7413, 7704, 7789; tillæg A spalte 7847; tillæg B spalte 3379, 3485; tillæg C spalte 2115. Denne lovændring havde virkning fra og med indkomståret 1973. Forud herfor var beløbsgrænserne 600 kr. og 3.000 kr.

Med hensyn til undergrænsen i ligningslovens § 9 C, stk. 3, bemærkes, at det lige siden indførelsen af befodringsfradraget har været bestemt, at udgifter, der ligger under en vis grænse, ikke giver ret til fradrag. Undergrænsen blev i 1959 fastsat til 400 kr. med virkning for skatteåret 1960-61. Under hensyn til prisudviklingen er grænsen reguleret flere gange i de følgende år, og den nu foreslåede ændring må ligeledes ses på baggrund af prisudviklingen.

Efter lovforslagets § 2, stk. 1, skal de ændrede beløbsgrænser gælde fra og med indkomståret 1974. Ændringerne er ikke taget i betragtning ved udskrivningen af skattekort m.v. for indkomståret 1974; men ændringerne vil blive lagt til grund ved slutligningen for 1974.

Der foreligger ikke statistiske oplysninger, som gør det muligt at foretage en egentlig beregning af de her omtalte forslags provenumæssige virkninger. Skønsmæssigt anslås det, at ændringsforslagene vil medføre et provenutab på noget under 10 mill. kr. for staten og kommunerne tilsammen.

Til § 1, nr. 3.

Til de foreslåede §§ 15 A-15 G bemærkes:

Til § 15 A.

Bestemmelsen svarer til § 15 A, stk. 1, i den gældende ligningslov. Den adskiller sig alene fra den gældende regel ved, at lejeværdien ifølge lovforslaget normalt ikke skal beregnes på grundlag af den senest fastsatte ejendomsværdi.

Til § 15 B.

Bestemmelsen indeholder lejeværdireglerne for ejerboliger, der var omfattet af realkreditforliget. Der henvises herom til afsnit 2, punkt C og punkt E, a, i de almindelige bemærkninger.

Til § 15 C.

Lovforslagets bestemmelser om ejendomme, hvis lejeværdi hidtil er beregnet efter reglerne i boligforliget fra 1966, findes i denne paragraf. Der henvises til afsnit 2, punkt C og punkt E, b, i de almindelige bemærkninger.

Til § 15 D.

Bestemmelsen indeholder lejeværdireglerne for stuehuse på landbrugsejendomme. Der henvises til afsnit 2, punkt E, d, i de almindelige bemærkninger.

Til § 15 E.

Bestemmelsen indeholder de særlige regler om tilfælde, hvor forbedringsudgifter m.v. ikke er taget i betragtning ved den ejendomsvurdering, der ellers skal lægges til grund ved lejeværdiberegningen (80 pct.-reglen). I de almindelige bemærkningers afsnit 2, punkt E, er disse særlige regler omtalt i forbindelse med de enkelte grupper af ejerboliger.

Til § 15 F.

Bestemmelsen indeholder reglerne om standardfradrag for en- og tofamiliehuse. Der henvises til afsnit 2, punkt D og punkt E, c, i de almindelige bemærkninger.

Til § 15 G.

Bestemmelsen svarer til § 15 C i den gældende ligningslov.

Til § 1, nr. 4.

Efter de gældende regler om forskudsregistreringsmyndighederne i ligningslovens § 32 D, stk. 1, er det den kommunale ligningsmyndighed, der fastsætter grundlaget for den foreløbige skattesvarelse efter kildeskatte-lovens §§ 45, stk. 3, 48, 50, 51, 52 og 53. Den nævnte bestemmelse er indsat i ligningsloven ved lov nr. 191 af 31. maj 1968, jfr. Folketingstidende 1967-68 spalte 2071, 2458, 3418, 3926; tillæg A spalte 2529; tillæg B spalte 857, 1035; tillæg C spalte 489.

Kommunalbestyrelsen kan bemyndige et medlem

af den kommunale ligningsmyndighed eller en i kommunen eller i en anden kommune ansat person (en såkaldt forskudsregistrator) til at udøve forskudsregistreringsfunktionen. Samtlige kommuner har i dag benyttet sig af denne adgang til at udpege en forskudsregistrator. En beslutning, der er truffet af forskudsregistrator, kan forelægges den kommunale ligningsmyndighed til afgørelse. Den kommunale ligningsmyndigheds afgørelse vedrørende forskudsgrundlaget kan efter de gældende regler ikke påklages til højere instans.

Ud fra et ønske om at styrke tilliden mellem skatteyderne og administrationen foreslås det nu, at ligningskommissionens afgørelser vedrørende forskudsgrundlaget skal kunne påklages til skatterådet.

De spørgsmål, der herefter skal kunne indbringes for skatterådet, er i forslaget afgrænset på samme måde som de afgørelser, der efter lovens § 32 D, stk. 1, kan påklages til ligningskommissionen. Efter forslaget vil skatterådet således kunne behandle både afgørelser om den ordinære og supplerende forskudsregistrering og afgørelser vedrørende senere ændringer af forskudsregistreringen.

Efter forslaget skal skatterådet som hovedregel træffe endelig administrativ afgørelse vedrørende forskudsregistreringen. Skatterådets afgørelse i disse sager vil således ikke kunne indbringes for landskatteretten.

Efter kildeskattelovens § 45, stk. 3, kan skatte-

myndighedernes afgørelse af, om der foreligger A- eller B-indkomst, indbringes for finansministeren. Efter en undtagelsesregel i lovforslaget medfører de foreslåede nye klagerregler ingen ændring heri.

Efter forslaget skal klage over ligningskommissionens afgørelse indgives til skatterådet senest 4 uger efter, at den skattepligtige har modtaget underretning om ligningskommissionens afgørelse.

Det er ikke hensigten, at klage til skatterådet over forskudsregistreringen skal have opsættende virkning. Medens klagesagen står på, skal der altså betales foreløbig skat i overensstemmelse med den påklagede beslutning. En udtrykkelig lovregel herom er ikke anset for påkrævet.

Såfremt skatterådet ændrer den påklagede beslutning, er det forudsat, at ændringen alene skal have virkning for den fremtidige skattebetaling, jfr. herved princippet i kildeskattelovens § 53, stk. 3.

Til § 2.

Efter *stk. 1* skal de foreslåede ændringer af befordringsfradraget og af lejeværdireglerne for enfamiliehus og ejerlejligheder have virkning fra og med indkomståret 1974.

Efter *stk. 2* skal de foreslåede regler om klage over afgørelser vedrørende den foreløbige skattebetaling første gang anvendes ved fastsættelsen af grundlaget for foreløbig skattesvarelse for indkomståret 1975.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov.

Gældende lov.

(Lovbekendtgørelse nr. 306 af 29. maj 1973, som ændret ved lov nr. 383 af 15. juni 1973).

1-2.

§ 9 C. Udgifter, der er nødvendige, for at den skattepligtige eller personer, der sambeskattes med ham, kan blive befordret mellem deres sædvanlige bopæl og arbejdspladsen, kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter reglerne i stk. 2-4, selv om befordringen ikke sker daglig.

Stk. 2. Ved opgørelsen af de samlede udgifter for et indkomstår kan højst medregnes et udgiftsbeløb på 3.500 kr. for hver person. Udgiften ved brug af eget befordringsmiddel opgøres efter kilometertakster, der fastsættes af ligningsrådet. Hvor offentlig befordring kan anvendes, kan udgiftsbeløb, som overstiger, hvad det ville koste at bruge billigste offentlige befordring, ikke medregnes.

Stk. 3. Kun den del af det for hver person opgjorte udgiftsbeløb, der overstiger 700 kr., kan fradrages.

Stk. 4. Fradrag kan kun foretages, hvis det fradragsbeløb, der opgøres efter stk. 2-3 er 100 kr. eller derover.

3.

§ 15 A. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes lejeværdien af bolig i egen ejendom, jfr. § 4, stk. 1, litra b, 2. pkt., i statsskattelov nr. 149 af 10. april 1922. For ejendomme, der kun indeholder én selvstændig lejlighed, som tjener til bolig for ejeren, fastsættes lejeværdien som en procentdel af ejendomsværdien ved den seneste vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår, jfr. stk. 2-8. Anvendes en væsentlig del af ejendommen til ejerens erhvervsvirksomhed, ansættes lejeværdien af den del, der benyttes til bolig for ejeren, efter et skøn.

Lovforslaget.

§ 9 C. Udgifter, der er nødvendige, for at den skattepligtige eller personer, der sambeskattes med ham, kan blive befordret mellem deres sædvanlige bopæl og arbejdspladsen, kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter reglerne i stk. 2-4, selv om befordringen ikke sker daglig.

Stk. 2. Ved opgørelsen af de samlede udgifter for et indkomstår kan højst medregnes et udgiftsbeløb på 4.500 kr. for hver person. Udgiften ved brug af eget befordringsmiddel opgøres efter kilometertakster, der fastsættes af ligningsrådet. Hvor offentlig befordring kan anvendes, kan udgiftsbeløb, som overstiger, hvad det ville koste at bruge billigste offentlige befordring, ikke medregnes.

Stk. 3. Kun den del af det for hver person opgjorte udgiftsbeløb, der overstiger 900 kr., kan fradrages.

Stk. 4. Fradrag kan kun foretages, hvis det fradragsbeløb, der opgøres efter stk. 2-3 er 100 kr. eller derover.

§ 15 A. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes lejeværdien af bolig i egen ejendom, jfr. § 4, stk. 1, litra b, 2. pkt., i statsskattelov nr. 149 af 10. april 1922. For ejendomme, der kun indeholder én selvstændig lejlighed, som tjener til bolig for ejeren, fastsættes lejeværdien på grundlag af ejendomsværdien efter reglerne i §§ 15 B-15 E. Anvendes en væsentlig del af ejendommen til ejerens erhvervsvirksomhed, ansættes lejeværdien af den del, der benyttes til bolig for ejeren, efter et skøn.

*Gældende lov.**Lovforslaget.*

Stk. 2. For nedennævnte ejendomme ansættes lejeværdien af egen bolig til 4 pct. af ejendomsværdi til og med 500.000 kr., 6 pct. af beløb, hvormed ejendomsværdien overstiger 500.000 kr., men ikke 700.000 kr., og 8 pct. af beløb, hvormed ejendomsværdien overstiger 700.000 kr.:

- a) Enfamilieshuse og ejerlejligheder, for hvilke der efter den 8. juni 1973 i henhold til bygningslovgivningen er ansøgt om byggetilladelse eller foretaget anmeldelse af byggearbejdet til kommunalbestyrelsen eller amtsrådet.
- b) Enfamilieshuse og ejerlejligheder, der ligger i en kommune, hvor byggetilladelse eller anmeldelse ikke kræves, medmindre det godtgøres, at byggeriet er påbegyndt senest den 8. juni 1973.
- c) Andre enfamilieshuse og ejerlejligheder, der har skiftet ejer efter den 8. juni 1973. Den omstændighed, at et enfamilieshus eller en ejerlejlighed overtages til hensiden i uskiftet bo af eller ved skifte af et dødsbo udlægges til en længstlevende ægtefælle, medfører dog ikke, at reglerne i dette stykke skal anvendes.

Stk. 3. For så vidt nedennævnte ejendomme ikke omfattes af reglerne i stk. 2, fastsættes lejeværdien til 3 pct. af ejendomsværdi til og med 500.000 kr., 6 pct. af beløb, hvormed ejendomsværdien overstiger 500.000 kr., men ikke 700.000 kr., og 8 pct. af beløb, hvormed ejendomsværdien overstiger 700.000 kr.:

- a) Enfamilieshuse, for hvilke der efter den 8. december 1969 i henhold til bygningslovgivningen er ansøgt om byggetilladelse eller foretaget anmeldelse af byggearbejdet til kommunalbestyrelsen eller amtsrådet.
- b) Enfamilieshuse, der ligger i en kommune, hvor byggetilladelse eller anmeldelse ikke kræves, medmindre det godtgøres, at byggeriet er påbegyndt senest den 8. december 1969.
- c) Andre enfamilieshuse, der har skiftet ejer efter den 8. december 1969. Den omstændighed, at et enfamilieshus overtages til hensiden i uskiftet bo af eller ved skifte af et dødsbo udlægges til en

§ 15 B. For nedennævnte ejendomme fastsættes lejeværdien af egen bolig på grundlag af ejendomsværdien ved 14. almindelige vurdering eller en senere vurdering inden 15. almindelige vurdering til 4 pct. af ejendomsværdi til og med 400.000 kr. og 6 pct. af det beløb, hvormed ejendomsværdien overstiger 400.000 kr.:

- a) Enfamilieshuse, for hvilke der efter den 8. december 1969 i henhold til bygningslovgivningen er ansøgt om byggetilladelse eller foretaget anmeldelse af byggearbejdet til kommunalbestyrelsen eller amtsrådet.
- b) Enfamilieshuse, der ligger i en kommune, hvor byggetilladelse eller anmeldelse ikke kræves, medmindre det godtgøres, at byggeriet er påbegyndt senest den 8. december 1969.
- c) Andre enfamilieshuse, der har skiftet ejer efter den 8. december 1969. Den omstændighed, at et enfamilieshus overtages til hensiden i uskiftet bo af eller ved skifte af et dødsbo udlægges til en

Gældende lov.

levende ægtefælle, medfører dog ikke, at reglerne i dette stykke skal anvendes.

d) Ejerlejligheder.

Stk. 4. For andre ejendomme ansættes lejeværdien for nedennævnte indkomstår til følgende procentdele af ejendomsværdien:

	1974	1975
	pct.	og senere indkomstår pct.
Af ejendomsværdi til og med 500.000 kr.	2½	3
Af beløb, hvormed ejendomsværdien overstiger 500.000 kr., men ikke 700.000 kr.	6	6
Af beløb, hvormed ejendomsværdien overstiger 700.000 kr.	8	8

Stk. 5. Er den skattepligtige fyldt 67 år ved begyndelsen af det pågældende kalenderår, fastsættes lejeværdien dog til 2 pct. af ejendomsværdi til og med 300.000 kr. Af ejendomsværdi ud over 300.000 kr. beregnes lejeværdi efter procentsatserne i stk. 2, 3 eller 4. En enke, som ikke opfylder alders-

Lovforslaget.

længstlevende ægtefælle, medfører dog ikke, at reglerne i denne paragraf skal anvendes.

d) Ejerlejligheder.

Stk. 2. Er ejendommen ikke vurderet før 15. almindelige vurdering, eller er den ombygget eller forbedret for mere end 25.000 kr. siden sidste vurdering før 15. almindelige vurdering, beregnes lejeværdien dog på grundlag af et beløb svarende til 70 pct. af ejendomsværdien ved 15. almindelige vurdering eller en senere vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår. Lejeværdien udgør 4 pct. af beløb til og med 400.000 kr. og 6 pct. af et eventuelt overskydende beløb.

§ 15 C. For enfamiliehuse, der ikke omfattes af § 15 B, fastsættes lejeværdien til 4 pct. af ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering eller en senere vurdering inden 14. almindelige vurdering.

Stk. 2. Er ejendommen ikke vurderet før 14. almindelige vurdering, eller er den ombygget eller forbedret for mere end 25.000 kr. siden sidste vurdering før 14. almindelige vurdering, fastsættes lejeværdien dog til 3 pct. af ejendomsværdien ved 14. almindelige vurdering eller en senere vurdering før 15. almindelige vurdering. Dette gælder kun, hvis ejendommen er vurderet ved — eller ombygnings- og forbedringsudgiften er taget i betragtning ved — 14. almindelige vurdering eller en senere vurdering inden 15. almindelige vurdering.

Stk. 3. Er ejendommen ikke vurderet ved en vurdering før 15. almindelige vurdering, eller er den ombygget eller forbedret for mere end 25.000 kr. siden sidste vurdering før 15. almindelige vurdering, fastsættes lejeværdien til 4 pct. af et beløb svarende til 50 pct. af ejendomsværdien ved 15. almindelige vurdering eller en senere vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår.

Gældende lov.

betingelsen i 1. pkt., får lejeværdien beregnet efter 1. og 2. pkt., hvis hun efter mandens død bliver boende i en ejendom, som har tilhørt en af ægtefællerne og før dødsfaldet omfattedes af de nævnte beregningsregler på grund af den afdøde mands alder. Bestemmelsen i 3. pkt. gælder ikke, såfremt enken har indgået nyt ægteskab ved kalenderårets begyndelse.

Stk. 6. Har vurderingsrådet efter § 33, stk. 4, i lov om vurdering af landets faste ejendomme fordelt ejendomsværdien og grundværdien på en ejendoms stuehus med tilhørende grund og have og på den øvrige ejendom, beregnes lejeværdien med de i stk. 4, jfr. stk. 5, anførte procentdele af den del af ejendomsværdien, som er henført til stuehuset m.v. Det gælder dog ikke, hvis en væsentlig del af stuehuset anvendes til ejerens erhvervsvirksomhed, jfr. stk. 1, 3. pkt.

Stk. 7. Forslag til revision af de i stk. 2-5 nævnte beløbsgrænser fremsættes for folketinget i forbindelse med hver almindelig vurdering, første gang i forbindelse med 16. almindelige vurdering.

Stk. 8. Er der siden den ejendomsvurdering, der forelå ved kalenderårets begyndelse, men inden indkomstårets udløb afholdt bekostninger på mere end 25.000 kr. til forbedring af grund eller bygninger eller opførelse af nye bygninger, beregnes lejeværdien på grundlag af et beløb svarende til den ejendomsværdi, der skal lægges til grund, med tillæg af 80 pct. af de afholdte bekostninger. Var der ved kalenderårets begyndelse ikke ansat nogen ejendomsværdi for ejendommen, beregnes lejeværdien af et

Lovforslaget.

§ 15 D. Har vurderingsrådet efter § 33, stk. 4, i lov om vurdering af landets faste ejendomme fordelt ejendomsværdien og grundværdien på en ejendoms stuehus med tilhørende grund og have og på den øvrige ejendom, fastsættes lejeværdien til 3 pct. af den del af ejendomsværdien, som ved 14. almindelige vurdering eller en senere vurdering inden 15. almindelige vurdering er henført til stuehuset m.v.

Stk. 2. Er ejendommen ikke vurderet før 15. almindelige vurdering, eller er stuehuset ombygget eller forbedret for mere end 25.000 kr. siden sidste vurdering før 15. almindelige vurdering, fastsættes lejeværdien dog til 3 pct. af et beløb svarende til 70 pct. af det beløb, der er henført til stuehuset ved 15. almindelige vurdering eller en senere vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår.

Stk. 3. Reglerne i stk. 1 og 2 gælder ikke, hvis en væsentlig del af stuehuset anvendes til ejerens erhvervsvirksomhed, jfr. § 15 A, 2. pkt.

§ 15 E. Er der inden indkomstårets udløb afholdt bekostninger på mere end 25.000 kr. til forbedring af grund eller bygninger eller opførelse af nye bygninger, beregnes lejeværdien efter reglerne i stk. 2-5, såfremt bekostningerne ikke er taget i betragtning ved den ejendomsvurdering, som efter §§ 15 B-15 D danner grundlag for lejeværdiberegning.

Gældende lov.

beløb svarende til 80 pct. af anskaffelsessummen, herunder de afholdte bekostninger.

Lovforslaget.

Stk. 2. For de i § 15 B, stk. 2, nævnte ejendomme beregnes lejeværdien på grundlag af et beløb svarende til 70 pct. af ejendomsværdien ved 15. almindelige vurdering eller en senere vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår, med tillæg af 80 pct. af de i stk. 1 nævnte bekostninger. Lejeværdien udgør de i § 15 B, stk. 2, 2. pkt., nævnte procentdele af det således opgjorte beløb.

Stk. 3. For de i § 15 C, stk. 2, nævnte ejendomme beregnes lejeværdien på grundlag af ejendomsværdien ved 14. almindelige vurdering eller en senere vurdering inden 15. almindelige vurdering med tillæg af 80 pct. af de i stk. 1 nævnte bekostninger. Lejeværdien udgør 3 pct. af det således opgjorte beløb.

Stk. 4. For de i § 15 C, stk. 3, nævnte ejendomme beregnes lejeværdien på grundlag af et beløb lig 50 pct. af ejendomsværdien ved den seneste vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår med tillæg af 80 pct. af de i stk. 1 nævnte bekostninger. Lejeværdien udgør 4 pct. af det således opgjorte beløb.

Stk. 5. For de i § 15 D, stk. 2, nævnte stuehuse beregnes lejeværdien på grundlag af et beløb svarende til 70 pct. af stuehusværdien ved den seneste vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår, med tillæg af 80 pct. af de i stk. 1 nævnte bekostninger på stuehuset. Lejeværdien udgør 3 pct. af det således opgjorte beløb.

Stk. 6. Var der ved kalenderårets begyndelse ikke ansat nogen ejendomsværdi for ejendommen, udgør lejeværdien:

- a) For ejendomme i § 15 B, stk. 2: De i § 15 B, stk. 2, 2. pkt., nævnte procentdele af et beløb svarende til 80 pct. af anskaffelsessummen, herunder de i stk. 1 nævnte bekostninger.
- b) For ejendomme i § 15 C, stk. 3: 4 pct. af et beløb svarende til 80 pct. af anskaffelsessummen, herunder de i stk. 1 nævnte bekostninger.
- c) For stuehusene i § 15 D, stk. 2: 3 pct. af et beløb svarende til 80 pct. af anskaffelsessummen for stuehuset, herunder de i stk. 1 nævnte bekostninger.

Gældende lov.

§ 15 B. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan ejere af ejendomme, der tjener til bolig for ejeren, og som indeholder én eller to selvstændige lejligheder, foretage et standardfradrag svarende til 1 pct. årlig af ejendomsværdien ved den seneste vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår. Fradraget, der beregnes særskilt for hver ejendom, udgør dog mindst 400 kr. pr. selvstændig lejlighed og kan ikke overstige 2.000 kr. pr. selvstændig lejlighed. Har ejendommen ikke været i den skattepligtiges besiddelse i hele det pågældende indkomstår, nedsættes det nævnte standardfradrag forholdsmæssigt.

Stk. 2. Af udgifter vedrørende de nævnte ejendomme kan herudover alene fradrages renter af indestående prioriteter, reservefonds- og administrationsbidrag til realkreditinstitutter samt pålignede ejendoms-skatte.

Stk. 3. Reglerne i stk. 1 og 2 gælder, uanset om den skattepligtige har udlejet sin bolig i ejendommen en del af indkomståret.

Stk. 4. For ejerlejligheder, der tjener til bolig for ejeren, kan kun fradrages de udgifter, som er nævnt i stk. 2. Der indrømmes ikke standardfradrag.

Stk. 5. I de tilfælde, der er nævnt i § 15 A, stk. 8, beregnes standardfradraget for en-familieshuse på samme grundlag som lejeværdien og for ejendomme med to selvstændige lejligheder på grundlag af en opgørelse efter § 15 A, stk. 8, 1. eller 2. pkt.

Lovforslaget.

§ 15 F. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan ejere af ejendomme, der tjener til bolig for ejeren, og som indeholder én eller to selvstændige lejligheder, foretage et standardfradrag svarende til 1 pct. årlig af ejendomsværdien, jfr. stk. 2-3. Fradraget, der beregnes særskilt for hver ejendom, udgør dog mindst 400 kr. pr. selvstændig lejlighed og kan ikke overstige 2.000 kr. pr. selvstændig lejlighed. Har ejendommen ikke været i den skattepligtiges besiddelse i hele det pågældende indkomstår, nedsættes det nævnte standardfradrag forholdsmæssigt.

Stk. 2. Det i stk. 1 nævnte procentvise fradrag beregnes af ejendomsværdien ved 14. almindelige vurdering eller en senere vurdering før 15. almindelige vurdering. Er ejendommen ikke vurderet før 15. almindelige vurdering eller er den ombygget eller forbedret for mere end 25.000 kr. siden sidste vurdering før 15. almindelige vurdering, beregnes det procentvise fradrag dog af et beløb svarende til 70 pct. af ejendomsværdien ved 15. almindelige vurdering eller en senere vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår.

Stk. 3. Er der inden indkomstårets udløb afholdt bekostninger på mere end 25.000 kr. til forbedring af grund eller bygninger eller opførelse af nye bygninger, beregnes det i stk. 1 nævnte procentvise fradrag af de i stk. 2 nævnte beløb med tillæg af 80 pct. af de afholdte bekostninger. Var der ved kalenderårets begyndelse ikke ansat nogen ejendomsværdi for ejendommen, beregnes det procentvise fradrag af et beløb svarende til 80 pct. af anskaffelsessummen, herunder de afholdte bekostninger.

Stk. 4. Af udgifter vedrørende de nævnte ejendomme kan herudover alene fradrages renter af indestående prioriteter, reservefonds- og administrationsbidrag til realkreditinstitutter samt pålignede ejendoms-skatte.

Stk. 5. Reglerne i stk. 1-4 gælder, uanset om den skattepligtige har udlejet sin bolig i ejendommen en del af indkomståret.

Gældende lov.

Stk. 6. Reglerne om standardfradrag finder ikke anvendelse på bygninger, der er undergivet fredning i henhold til bygningsfredningsloven, eller på de i § 15 A, stk. 6, nævnte stuehuse.

§ 15 C. Ved opgørelsen af den skattepligtige formue medregnes en ejerlejlighed til den ansatte ejendomsværdi, jfr. § 14, nr. 1, i statskattelov nr. 149 af 10. april 1922. Ved formueopgørelsen medregnes eller fradrages endvidere værdien af lejlighedsejernes andel i formue eller gæld, der tilhører eller påhviler den i lov om ejerlejligheder omhandlede ejerforening.

Stk. 2. Hvor lejeværdi eller standardfradrag beregnes efter § 15 A, stk. 8, eller § 15 B, stk. 5, skal ejendommen ved opgørelsen af den skattepligtige formue medregnes med det beløb, der er nævnt i § 15 A, stk. 8, 1. eller 2. pkt.

4.

§ 32 D. De kommunale ligningsmyndigheder fastsætter grundlaget for den foreløbige skattesvarelse efter kildeskattelovens §§ 45, stk. 3, 48, 50, 51, 52 og 53. Vedkommende kommunalbestyrelse kan bemyndige et medlem af den kommunale ligningsmyndighed eller en i kommunen eller i en anden kommune ansat person til at udøve disse funktioner. En beslutning, der er truffet af den pågældende, kan forlanges forelagt den kommunale ligningsmyndighed til afgørelse. Finansministeren kan efter anmodning fra en kommunalbestyrelse bestemme, at et amtsskatteinspektorat skal bistå den kommunale ligningsmyndighed ved varetagelsen af de opgaver, der er nævnt i 1. punktum.

Lovforslaget.

Stk. 6. For ejerlejligheder, der tjener til bolig for ejeren, kan kun fradrages de udgifter, som er nævnt i stk. 4. Der indrømmes ikke standardfradrag.

Stk. 7. Reglerne om standardfradrag finder ikke anvendelse på bygninger, der er undergivet fredning i henhold til bygningsfredningsloven, eller på de i § 15 D nævnte stuehuse.

§ 15 G. Ved opgørelsen af den skattepligtige formue medregnes en ejerlejlighed til den ansatte ejendomsværdi, jfr. § 14, nr. 1, i statskattelov nr. 149 af 10. april 1922. Ved formueopgørelsen medregnes eller fradrages endvidere værdien af lejlighedsejernes andel i formue eller gæld, der tilhører eller påhviler den i lov om ejerlejligheder omhandlede ejerforening.

Stk. 2. Hvor lejeværdi eller standardfradrag beregnes efter § 15 E eller § 15 F, stk. 3, skal ejendommen ved opgørelsen af den skattepligtige formue medregnes med det beløb, der er nævnt i § 15 F, stk. 3, 1. eller 2. pkt.

§ 32 D. De kommunale ligningsmyndigheder fastsætter grundlaget for den foreløbige skattesvarelse efter kildeskattelovens §§ 45, stk. 3, 48, 50, 51, 52 og 53. Vedkommende kommunalbestyrelse kan bemyndige et medlem af den kommunale ligningsmyndighed eller en i kommunen eller i en anden kommune ansat person til at udøve disse funktioner. En beslutning, der er truffet af den pågældende, kan forlanges forelagt den kommunale ligningsmyndighed til afgørelse. Finansministeren kan efter anmodning fra en kommunalbestyrelse bestemme, at et amtsskatteinspektorat skal bistå den kommunale ligningsmyndighed ved varetagelsen af de opgaver, der er nævnt i 1. punktum.

Stk. 2. Den kommunale ligningsmyndigheds afgørelser efter stk. 1 kan indbringes for skatterådet. Klage til skatterådet skal indgives senest 4 uger efter, at den skattepligtige har modtaget underretning om afgørelsen. Skatterådets kendelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Bestemmelserne i 1-3. pkt. medfører dog ingen ændring i adgangen

Gældende lov.

Stk. 2. — — —
Stk. 3. — — —

Lovforslaget.

til at indbringe skattemyndighedernes afgørelser efter kildeskattelovens § 45, stk. 3, for finansministeren.

Stk. 3. — — —
Stk. 4. — — —